

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشگاه مطالعات
امنیت و پیشرفت
I.S.D.S

روایت‌سازی دولت ترامپ از حمله به ایران و تأثیر آن بر افکار عمومی آمریکا

ابرازنگار ۱۸۴ | شهریور ۱۴۰۴

پژوهشگاه مطالعات امنیت و پیشرفت

پژوهشکده ابرار معاصر تهران

روایت‌سازی دولت ترامپ از حمله به ایران و تأثیر آن بر افکار عمومی آمریکا

ابراونگار ۱۸۴

پژوهشگاه مطالعات امنیت و پیشرفت
پژوهشکده مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران

۱۴۰۴

روایت‌سازی دولت ترامپ از حمله به ایران و تأثیر آن بر افکار عمومی آمریکا
تدوین و انتشار: پژوهشکده مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران
تاریخ انتشار: شهریور ۱۴۰۴

تلفن و دورنگار: ۸۸۹۱۲۴۳۶-۸۸۹۰۱۹۵۷

نشانی اینترنت: www.tisri.org

تیراژ: محدود

خلاصه مدیریتی

- این گزارش با اتکا به داده‌های چند مؤسسه افکارسنجی، واکنش افکار عمومی آمریکا به حمله ایالات متحده به تأسیسات هسته‌ای ایران را بررسی می‌کند و نشان می‌دهد چگونه روایت‌سازی دولت ترامپ، به‌ویژه در میان جمهوری خواهان، حمایت از ضربات محدود اما قاطع را افزایش داده است.

- پیش از عملیات، اکثریت آمریکایی‌ها حتی جمهوری خواهان مخالف ورود مستقیم آمریکا به جنگ ایران و رژیم صهیونیستی بودند؛ اما بلافاصله پس از حمله، حمایت کلی افزایش و جهشی چشمگیر در میان جمهوری خواهان ثبت شد. این تغییر، مخالفان مداخله نظامی درون حزب جمهوری خواه را به حاشیه رانده و فضای سیاسی لازم برای تداوم ضربات محدود را فراهم کرده، هرچند نگرانی عمومی از جنگ فرسایشی همچنان محسوس مانده است.

- گزارش حاضر توضیح می‌دهد که دولت ترامپ چگونه هزینه‌های سیاسی داخلی را مدیریت و امکان بازگشت به دیپلماسی پس از هر موج عملیات را حفظ کرده است. هم‌زمان، روایت موفقیت در میدان، سرمایه سیاسی تازه‌ای برای کاخ سفید ایجاد و مشروعیت ضربات بعدی را تقویت کرده است.

- دکترینی که می‌توان از آن با عنوان «یک ضربه و تمام» یاد کرد، در بُعد عملیاتی بر حمله‌های کوتاه، اهداف اولویت‌دار، ابزارهای دورایستا و جنگ سایبری و اطلاعاتی تکیه دارد و از استقرار طولانی مدت میدانی پرهیز می‌کند. در بُعد مدیریت بحران، سقف تشدید عمداً پایین نگه داشته می‌شود،

درحالی که آمادگی برای واکنش دوم و تقویت پدافند متحدان پیگیری می‌شود.

- افزایش حمایت جمهوری خواهان، به‌ویژه پس از آتش‌بس و روایت پیروزی، سرمایه سیاسی لازم را برای استمرار الگوی ضربات محدود فراهم کرده است؛ الگویی که می‌کوشد بازدارندگی را با کمترین هزینه انسانی و سیاسی محقق کند.

مقدمه

در میانه تحولات پرشتاب منطقه‌ای و شکاف‌های سیاسی در داخل آمریکا، حمله این کشور به تأسیسات هسته‌ای ایران به آزمونی سرنوشت‌ساز برای سنجش میزان همراهی افکار عمومی بدل شد. داده‌های مؤسسات افکارسنجی آشکار می‌سازند که جامعه آمریکا و به خصوص جمهوری خواهان، پیش و پس از عملیات، میان تردید و همراهی در نوسان بوده و این نوسان نه تنها به گرایش‌های حزبی وابسته است بلکه به تصویرسازی دولت از اقدام خود نیز ارتباط مستقیم دارد. آنچه در این میان اهمیت دارد، نه صرفاً میزان حمایت یا مخالفت مردم، بلکه روندی است که در پرتو آن مخالفان مداخله نظامی به حاشیه رانده می‌شوند و روایت غالب از عملیات به عنوان اقدامی موفق و بازدارنده تثبیت می‌گردد. در این چهارچوب، پرسش اصلی این است که چگونه دولت ترامپ توانسته با تکیه بر پایگاه سیاسی خود، از یک سو نگرانی‌های دیرینه نسبت به جنگ‌های پرهزینه را مهار کند و از سوی دیگر، در میان هوادارانش حمایت ملموسی برای ضربات محدود اما قاطع علیه ایران به دست آورد. از همین زاویه است که دکتربین ترامپ که برخی آن را دکتربین «یک ضربه و تمام» نام گذاری کرده اند نه تنها یک خط مشی عملیاتی و متأثر از انگیزه‌های انتخاباتی، بلکه ابزاری برای مدیریت ذهنیت عمومی و کسب دست بالا در نزاعات سیاسی داخلی محسوب می‌شود. در واقع، ترامپ کوشیده است با تلفیق بازدارندگی سخت افزاری و سرمایه گذاری بر پایگاه حامیان جمهوری خواه، الگویی از قدرت نمایی کم هزینه ارائه دهد که هم مانع

از فروغلتیدن آمریکا در جنگی فرسایشی شود و هم تصویر رئیس‌جمهوری مقتدر را تثبیت کند.

۱. تغییرات در روند همراهی افکار عمومی

طبق نظرسنجی یوگاو تنها ۱۶ درصد از آمریکایی‌ها پیش از حمله آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران بر این باور بودند که ارتش آمریکا باید در جنگ ایران و رژیم صهیونیستی وارد شود و ۶۰ درصد معتقد به عدم مشارکت آمریکا بودند. ۱۵ درصد از دموکرات‌ها، ۱۱ درصد از مستقل‌ها و ۲۳ درصد از جمهوری خواهان موافق دخالت آمریکا در آن جنگ بودند (YouGov, June 17, 2025). این در حالی است که یوگاو بلافاصله پس از حمله آمریکا، در گزارشی اعلام کرد که ۳۵ درصد از آمریکایی‌ها بسیار یا تاحدی از بمباران حمایت می‌کنند که افزایش ۱۹ درصدی را نسبت به پیش از حمله نشان می‌دهد. براین اساس، ۴۶ درصد از پرسش‌شوندگان بسیار یا تاحدی با حمله همراهی نداشتند. طبق این گزارش، ۱۶ درصد از دموکرات‌ها، ۲۷ درصد از مستقل‌ها و ۶۸ درصد از جمهوری خواهان از عملیات ارتش آمریکا اعلام رضایت کردند (YouGov, June 23, 2025). نکته قابل توجه، جهش در میزان حمایت جمهوری خواهان از عملیات آمریکا در ایران است.

سایر مؤسسات نظرسنجی معتبر با وجود آنکه پیش از عملیات، گزارشی پیرامون میزان حمایت از عملیات نظامی احتمالی علیه تأسیسات هسته‌ای ایران منتشر نکردند اما به ارزیابی میزان حمایت پس از عملیات پرداخته‌اند. نتایج نظرسنجی مؤسسه ایپسوس بلافاصله پس از حمله آمریکا نشان می‌دهد که ۳۶ درصد از مردم آمریکا از حمله حمایت کرده و ۴۵ درصد از آنها اعلام مخالفت کرده‌اند؛ نتایجی که تا حدود بسیاری با داده‌های مؤسسه یوگاو

منطبق است. ۶۹ درصد از جمهوری خواهان، ۲۹ درصد از مستقل‌ها و ۱۳ درصد از دموکرات‌ها حمایت خود را از عملیات اعلام کردند (Ipsos, June 24, 2025).

نتایج ارزیابی‌های دانشگاه کوئینیپیاک هم پس از حمله نشان می‌دهد ۴۲ درصد از آمریکایی‌ها موافق و ۵۱ درصد مخالف حمله بودند. ۸۱ درصد از جمهوری خواهان از همراهی آمریکا با رژیم صهیونیستی در حمله به ایران اعلام حمایت کرده‌اند. در حالی که تنها ۳۵ درصد از افراد مستقل و ۱۵ درصد از دموکرات‌ها حامی چنین مشارکتی از سوی آمریکا بودند. هرچند طبق این نظرسنجی، ۷۸ درصد از مردم، در آن مقطع زمانی، بسیار یا تاحدودی نگران کشاندن آمریکا به جنگ با ایران بودند (Quinnipiac University, June 25, 2025).

نظرسنجی‌ها در هفته‌های پس از آتش‌بس حاکی از نوعی تداوم در نگرش افکار عمومی آمریکا نسبت به نحوه مدیریت موضوع ایران توسط ترامپ است. طبق نظرسنجی مؤسسه پیو در آگوست ۲۰۲۵، ۴۳ درصد از مردم آمریکا از «توانایی ترامپ در مدیریت موضوع ایران» ابراز اطمینان کرده‌اند و ۵۵ درصد نیز نسبت به توانایی ترامپ در این زمینه اطمینان ندارند (Pew Research Center, August, 2025). نتایج نظرسنجی دیگری که توسط مرکز وابسته به دانشگاه هاروارد و مؤسسه هریس در آگوست صورت گرفته، نشان می‌دهد ۵۵ درصد از پرسش‌شوندگان آمریکایی از دستور حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران حمایت کرده و ۴۵ درصد از آنها نیز ابراز مخالفت کرده‌اند. طبق این نظرسنجی، ۸۵ درصد از پرسش‌شوندگان در پاسخ به این پرسش که آیا آمریکا باید از تمام اقدامات لازم برای جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح

هسته‌ای استفاده کند، جواب آری داده‌اند. ۹۱ درصد از جمهوری خواهان به این پرسش جواب مثبت داده‌اند (Harvard Harris Poll, August, 2025).

۲. نحوه بهره‌برداری دولت ترامپ

ترامپ همواره سعی داشته خود را به عنوان رئیس‌جمهوری نشان دهد که برخلاف رؤسای جمهور پیشین آمریکا مخالف به راه انداختن جنگ‌های پرهزینه برای این کشور بوده و به دنبال پایان جنگ‌های بی‌پایان است؛ نه تنها جنگ‌هایی که آمریکا به طور مستقیم در آنها درگیر است بلکه جنگ‌هایی که این کشور منافع چندانی در تداوم یا توقف آنها ندارد. ترامپ با چنین وعده‌هایی توانسته حامیان گسترده‌ای برای خود در حزب جمهوری خواه فراهم و جناحی ضد جنگ در این حزب به رهبری خود ایجاد کند؛ جناحی که شاید مهم‌ترین و پر قدرت‌ترین بخش حزب را در حال حاضر تشکیل می‌دهد. هر چند ترامپ احتمالاً در انتخابات دیگری شرکت نخواهد کرد اما نمی‌تواند این جناح را که خود به آن قدرت و پر و بال داده است نادیده بگیرد. این جناح نیز تاکنون سطح همراهی بالایی با ترامپ در مسائل گوناگون نشان داده است.

نظرسنجی‌ها حاکی است که در موضوع حمله به ایران، افکار عمومی آمریکا به خصوص جمهوری خواهان نگران واکنش ایران به حمله احتمالی به تأسیسات هسته‌ای بودند. جناح ضد جنگ حزب جمهوری خواه نیز تلاش‌هایی را در جهت انصراف از حمله به ایران انجام داد (Time, June 19, 2025). باوجوداین، سطح واکنش ایران، آتش‌بس پس از حمله و روایت مؤفقیت‌آمیز از عملیات، نگاه بخش مهمی از جمهوری خواهان را عوض کرد و مخالفان مداخله نظامی را در اقلیت و موضع ضعف قرار داد.

ترامپ نشان داده است به خوبی می‌داند چگونه اقدامات خود را فارغ از میزان توفیق آن اقدامات، به‌عنوان دستاورد به افکار عمومی هدف بقبولاند. اصرار ترامپ و مقامات دولتش مبنی بر اینکه نیروی هوایی آمریکا توانست برنامه هسته‌ای ایران را نابود کند تا حدود بسیاری مورد قبول هواداران جمهوری خواهش قرار گرفت، هرچند روایت دموکرات‌ها و برخی ارزیابی‌های اطلاعاتی خلاف آن را نشان می‌دادند (AP, June 16, 2025). ترامپ سعی دارد خود را رئیس‌جمهوری نشان دهد که دست به اقدامی زده است که رؤسای جمهور سابق جسارت انجام آن را نداشتند. همچنین مایل است با تحمیل روایت پیروزی از طریق کاربرد قدرت نظامی، خود را به عنوان رهبری مقتدر و مدافع منافع آمریکا در برابر تهدیدات خارجی تصویر کند.

پیش از جنگ ۱۲ روزه، جناح به اصطلاح انزواگرای حزب جمهوری‌خواه نسبت به جنگ با ایران ابراز نگرانی می‌کردند و نسبت به تبعات آن برای نیروهای آمریکایی در منطقه هشدار می‌دادند. آنها می‌گفتند که آمریکا نباید در رویارویی ایران و رژیم صهیونیستی مداخله کرده و جنگ تهران و تل‌آویو، نبردی مربوط به آمریکا نیست (The Guardian, 17 June, 2025). در جنگ ۱۲ روزه با وجود حمله موشکی ایران به پایگاه آمریکا در قطر، اما هیچ نیروی آمریکایی کشته نشد و تنها خسارات مادی و تخریب برخی تجهیزات و امکانات، متوجه این پایگاه شد (Military, June 23, 2025). به نظر می‌رسد برداشت ترامپ این است که ارزیابی و تحلیل جناح انزواگرا اشتباه بوده و وی توانسته بدون هیچ تلفاتی، برنامه هسته‌ای ایران را به عقب براند و جنگ گسترده‌ای نیز میان ایران و آمریکا صورت نگیرد. با این وصف، این احتمال وجود دارد که ترامپ دستکم در موضوع ایران به رویکرد نئومحافظه‌کاران و لابی رژیم صهیونیستی در واشنگتن نزدیک شده و این رویکرد را برای

بهره‌برداری و کسب دستاورد در سیاست خارجی سرلوحه اقدامات خود در قبال ایران قرار دهد.

۳. دکترین «یک ضربه و تمام»

با وجود آنکه دولت ترامپ با بمباران تأسیسات هسته‌ای عملاً در جنگ رژیم صهیونیستی علیه ایران به صورت مستقیم دخالت کرد اما از یک جنگ تمام‌عیار با ایران اجتناب کرده است. رفتار این دولت پس از پاسخ موشکی ایران و پیگیری آتش‌بس را می‌توان در این چهارچوب تحلیل کرد. پس از جنگ، «جی‌دی ونس» عناصر کلیدی دکترین ترامپ را برشمرد. بر اساس این دکترین، نخست باید منافع ملی به صورت روشن معین و هدف مشخصی نیز برای مداخله آمریکا انتخاب شود؛ دوم، پس از تعریف هدف، باید با دیپلماسی فعال و تهاجمی تلاش کرد مسئله را بدون درگیری نظامی حل کرد؛ و سوم، اگر دیپلماسی شکست خورد، اقدام نظامی «قاطع و سنگین» انجام می‌شود؛ با این حال، قبل از آنکه درگیر جنگ طولانی شوید، باید عملیات متوقف شود (Politico, June 24, 2025).

این دکترین، تمایل به اجتناب از جنگ تمام‌عیار و فرسایشی را در دولت ترامپ نشان می‌دهد. می‌توان این دکترین را به عنصر حیاتی کنشگری سیاسی ترامپ یعنی طرفداران وی مرتبط دانست؛ طرفدارانی که مایل به ورود به جنگی پرهزینه از جیب مالیات‌دهندگان و به بهای جان نظامیان آمریکایی نیستند. همانطور که در این نوشتار بررسی شد، حمایت جمهوری خواهان از رویکرد ترامپ در قبال ایران، پس از آتش‌بس افزایش ملموسی یافت و می‌توان ادعا کرد دکترین ترامپ با علم به نگرش طرفدارانش تنظیم و اجرا شده است. بنابراین، جنگ تمام‌عیار را می‌توان خط قرمز دولت ترامپ و مغایر

با رویکرد کلان این دولت دانست. هر چند حمایت‌های دولت آمریکا از رژیم صهیونیستی در جنگ ۱۲ روزه غیرقابل انکار است اما بار اصلی و عملیاتی آن جنگ بر دوش تل‌آویو قرار داشت و سماجت رژیم صهیونیستی در پیگیری اهداف دیرینه خود در قبال ایران و فراهم کردن زمینه و شرایط توسط این رژیم، دولت ترامپ را به ورود مستقیم به جنگ ترغیب کرد.

هرچند رویکرد دولت ترامپ را نمی‌توان به‌تمامی متأثر از پایگاه حامیان وی دانست و عوامل دیگری همچون لابی رژیم صهیونیستی در واشنگتن تأثیرات تعیین‌کننده‌ای دارند، اما حمایت قاطع این پایگاه از رویکرد ترامپ در حقیقت به‌مثابه سوخت سیاسی برای رویکرد ترامپ عمل می‌کند. این حمایت از آن رو واجد اهمیت است که کاخ سفید به مدد آن می‌تواند با هزینه سیاسی کمتر در صورت نیاز، دوره‌های بعدی حمله را توجیه کند و هم‌زمان از جنگ تمام‌عیار فاصله بگیرد. به عبارت دیگر، مشروعیت ضربه‌های نقطه‌ای تکرارشونده از این طریق فراهم می‌شود.

دکترین یادشده که برخی در آمریکا از آن به‌عنوان دکترین «یک ضربه و تمام» یاد می‌کنند (The Atlantic, June 29, 2025)، از نظر الگوی عملیات، ابزارها، مدیریت تنش و نسبت با سیاست کلان قابل بررسی است.

۳-۱. الگوی عملیات: از نقطه‌نظر عملیاتی، این دکترین شامل نوعی از بازدارندگی اولویت‌بندی‌شده است؛ هدف‌ها محدود و از پیش تعیین‌شده هستند. در موضوع ایران این اهداف می‌تواند شامل مراکز حساس و زیرساخت‌های کلیدی برنامه هسته‌ای، سامانه‌های فرماندهی و کنترل نظامی و همچنین زنجیره‌های پشتیبانی لجستیکی و صنعتی مرتبط با برنامه هسته‌ای و نظامی ایران باشد. به عبارت دیگر در این دکترین حمله به تمامی

زیرساخت‌های ایران مطلوب نیست، بلکه نقاطی را هدف می‌گیرد که بیشترین اثر بازدارنده را دارند.

در این دکترین، عملیات باید به صورت موج‌های کوتاه و حساب‌شده طراحی شود، به گونه‌ای که بتوان در هر مرحله آن را متوقف یا محدود کرد. این به معنای آن است که آمریکا همیشه باید اهرم توقف را در دست داشته باشد تا از لغزیدن به جنگ تمام‌عیار جلوگیری شود. این حملات باید طوری طراحی شوند که پیام آن آشکار و قابل مشاهده باشد. یعنی طرف مقابل و جامعه بین‌المللی بلافاصله درک کنند چه چیزی و چرا هدف قرار گرفته است که این امر بخشی از ایجاد بازدارندگی را شامل می‌شود. در دکترین یادشده، حضور طولانی‌مدت نظامی - چه با نیروی زمینی گسترده و چه با پایگاه‌های جدید- نفی می‌شود. به عبارت دیگر، آمریکا می‌خواهد ضربه بزند، بازدارندگی ایجاد کند و به سرعت از صحنه درگیری عقب‌نشینی کند.

۲-۳. ابزارها: در دکترین ترامپ، آمریکا در پی آن است که قدرت نظامی خود را به شکلی هدفمند، محدود و فناورانه به کار گیرد. این به معنای آن است که به جای ورود به جنگ‌های طولانی و پرهزینه، واشنگتن بر مجموعه‌ای از ابزارهای دقیق و پیشرفته تکیه کند. از یک سو، مهمات هدایت‌شونده دورایستا برای حمله به اهداف حیاتی بدون نیاز به استقرار گسترده نیرو از اهمیت برخوردار است. از سوی دیگر، عملیات سایبری و الکترونیک برای فلج کردن سامانه‌های فرماندهی، ارتباطی و دفاعی طرف مقابل، مورد توجه است و در کنار آن شبکه‌ای از عملیات اطلاعاتی و مأموریت‌های شناسایی برای انتخاب صحیح هدف و ارزیابی نتایج حملات باید مورد استفاده قرار گیرد.

۳-۳. مدیریت تنش: آمریکای ترامپ مایل نیست سطح درگیری با ایران یا هر بازیگر دیگری به صورت نامحدود و کنترل‌نشده بالا برود بلکه قصد دارد سقف درگیری را کوتاه و محدود نگه دارد. در حقیقت، در چهارچوب این دکترین، یک ضربه قاطع وارد، پیام سیاسی و راهبردی به طرف مقابل منتقل و سپس وقفه ایجاد می‌شود. سپس، آمریکا چند اقدام را باید به طور همزمان انجام دهد. نخست دفاع ضدמושکی و پدافند پهبادی برای حفاظت از نیروهای خود و متحدان منطقه‌ای تقویت می‌شود. توان حمله دوم در حالت آماده‌باش حفظ می‌شود تا اگر ایران یا هر بازیگر دیگری دست به اقدام تلافی‌جویانه بزرگ زد آمریکا بتواند بی‌درنگ واکنش نشان دهد. همچنین از استقرار سنگین زمینی یا ورود به جنگی که پایان آن مشخص نیست به صورت آگاهانه پرهیز می‌شود. با این‌وصف، مدیریت تنش به معنای کنترل سرعت و سطح درگیری است.

۳-۴. نسبت با سیاست کلان: در دکترین ترامپ، هر اقدام نظامی باید با این ملاحظه انجام شود که با اهداف کلان سیاست خارجی و داخلی آمریکا هم‌خوانی داشته باشد. به‌عنوان مثال، در جنگ ۱۲ روزه و پس از آن، دولت ترامپ در سطح سیاسی و رسانه‌ای پیوسته بر این امر تأکید می‌کرد که ما با برنامه هسته‌ای و نه با ایران به عنوان یک کشور و ملت می‌جنگیم (Reuters, June 22, 2025) زمانی که دولت آمریکا چنین خط تمایزی را ترسیم می‌کند، افکار عمومی این کشور، نگرانی کمتری خواهند داشت که آمریکا بار دیگر وارد یک جنگ طولانی با هدف تغییر نظام سیاسی شود و جمهوری خواهان و بخش‌هایی از رأی‌دهندگان مستقل می‌پذیرند که این اقدام نظامی در خدمت امنیت ملی و نه در راستای ماجراجویی پرهزینه بوده است.

همین روایت در هم‌خوانی با سیاست کلان، دست دولت را باز می‌گذارد تا پس از حمله، دوباره به مسیر مذاکره و دیپلماسی بازگردد. این پیام برای متحدان اروپایی و حتی کشورهای عربی هم حیاتی است و واشنگتن به آنها اطمینان می‌دهد که در پی جنگ تمام‌عیار نیست بلکه می‌خواهد یک تهدید خاص را مهار کند.

به نظر می‌رسد دولت ترامپ توانسته است این روایت را در داخل آمریکا و به خصوص در میان جمهوری‌خواهان جا بیندازد؛ نظرسنجی‌ها نیز حاکی از این امر بوده است. اگر حمایت جمهوری‌خواهان پابرجا بماند، ترامپ دست بازتری برای تکرار حملات محدود، تقویت دفاع منطقه‌ای و استفاده از ضرباتی همچون حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران به عنوان پیش‌درآمد مذاکره خواهد داشت، بدون اینکه وارد جنگ فرسایشی شود.

نتیجه‌گیری

در پایان این بررسی، می‌توان گفت که حمله آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران بیش از آنکه صرفاً یک رخداد نظامی باشد، به آزمونی اجتماعی و سیاسی برای دولت ترامپ بدل شد؛ آزمونی که هم میزان انعطاف‌پذیری افکار عمومی و هم نحوه بهره‌برداری سیاسی از چنین رخدادهایی را آشکار ساخت. داده‌های نظرسنجی‌ها نشان داد که هرچند جامعه آمریکا همچنان میان نگرانی از جنگ‌های پرهزینه و حمایت از بازدارندگی مردد است، اما روایت‌سازی دولت توانست بخشی قابل‌توجه از افکار عمومی را به‌ویژه جمهوری‌خواهان، با خود همراه کند. در همین بستر است که دکترین «یک ضربه و تمام» به‌عنوان ترکیبی از قدرت‌نمایی محدود و مهارگری راهبردی معنا پیدا می‌کند: دکترینی که می‌کوشد با اتکا به فناوری‌های نوین و حملات

حساب‌شده، بازدارندگی را با کمترین هزینه برقرار سازد. این الگو، هم در داخل برای ترامپ مشروعیت و سرمایه سیاسی می‌آورد و هم در عرصه خارجی به‌عنوان نشانه‌ای از توان و اراده آمریکا بازتاب می‌یابد. با این حال، پرسش پایدار همچنان باقی است که آیا چنین رویکردی می‌تواند در بلندمدت تعادلی پایدار میان خواست افکار عمومی، فشار متحدان و تهدیدهای امنیتی ایجاد کند، یا آنکه صرفاً واکنشی موقت به شرایط بحرانی امروز است.

منابع

1. AP. (June 16, 2025). Early US intelligence report suggests US strikes only set back Iran's nuclear program by months. <https://apnews.com/article/iran-nuclear-program-military-strikes-trump-f0fc085a2605e7da3e2f47ff9ac0e01d>
2. Harvard Harris Poll. (August, 2025). Harvard Caps Harris Poll. https://harvardharrispoll.com/wpcontent/uploads/2025/08/HHP_Aug2025_KeyResults.pdf.
3. Ipsos. (June 24, 2025). Most Americans support immediately ending U.S. involvement in the conflict with Iran. <https://www.ipsos.com/en-us/most-americans-support-immediately-ending-us-involvement-conflict-iran>
4. Military. (June 23, 2025). Iran Fires Missiles at US Base in Qatar but No Early Reports of Casualties, Damage. <https://www.military.com/daily-news/2025/06/23/iran-fires-missiles-us-base-qatar-no-early-reports-of-casualties-damage.html>
5. Pew Research Center. (August, 2025). 2025 PEW RESEARCH CENTER'S AMERICAN TRENDS PANEL. https://www.pewresearch.org/wpcontent/uploads/sites/20/2025/08/PP_2025.8.14_Trump-approval_topline.pdf.
6. Politico. (June 24, 2025). Vance outlines the 'Trump Doctrine' at political dinner in Ohio. <https://www.politico.com/news/2025/06/24/vance-iran-trump-doctrine-ohio-dinner-00422304>
7. Quinnipiac University. (June 25, 2025). Voters 51 - 42 Percent Oppose U.S. Joining Israel In Military Strikes On Iran's Nuclear Sites, Quinnipiac University National Poll Finds; Vast Majority Concerned U.S. Will Get Drawn Into A War With Iran. <https://poll.qu.edu/poll-release?releaseid=3925>

8. Reuters. (June 22, 2025). JD Vance says US at war with Iran's nuclear program, not Iran. <https://www.reuters.com/world/middle-east/jd-vance-says-us-war-with-irans-nuclear-program-not-iran-2025-06-22>

9. The Atlantic. (June 29, 2025). The One-and-Done Doctrine.

<https://www.theatlantic.com/politics/archive/2025/06/trump-military-iran-nuclear/683348>

10. The Guardian. (17 June, 2025). Republican hawks vs Mags isolationists: the internal war that could decide Trump's Iran response. <https://www.theguardian.com/us-news/2025/jun/17/republican-hawks-vs-maga-isolationists-the-internal-war-that-could-decide-trumps-iran-response>

11. Time. (June 19, 2025). Breaking Down the Feud Between Trump and Tucker Carlson Amid Divide Over Israel-Iran Conflict. <https://time.com/7295566/trump-tucker-carlson-feud-israel-iran-conflict>

12. YouGov. (June 17, 2025). Trump approval falls, Israel-Iran conflict, anti-ICE protests, and vaccines: June 13-16, 2025 Economist/YouGov Poll.

<https://today.yougov.com/politics/articles/52380-donald-trump-approval-israel-iran-ice-immigration-protests-vaccines-robert-f-kennedy-jr-june-13-16-2025-economistyougov-poll>

13. YouGov. (June 23, 2025). Snap polls: More Americans oppose than support the U.S. bombing of Iran. <https://today.yougov.com/politics/articles/52424-snap-polls-more-americans-oppose-than-support-us-bombing-iran>.

«پژوهشگاه مطالعات امنیت و پیشرفت» به منظور پاسخگویی به بخشی از نیازهای پژوهشی کشور در راستای تولید شناخت جامع از محیط امنیت ملی، پاسخگویی به نیازهای پژوهشی و مطالعاتی، انجام پژوهش‌های کاربردی و استقرار سیاست‌های پژوهش‌مبنا و تقویت فرآیند سیاستگذاری و حکمرانی کشور با رویکردی علمی و راهبردی تأسیس شد.

این مرکز در حال حاضر با چهار پژوهشکده «مطالعات راهبردی»، «ابرار معاصر تهران»، «مطالعات حکمرانی فرهنگی و اجتماعی» و «علوم و فناوری‌های نوظهور» در حوزه‌های سیاسی، امنیتی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، امنیت بین‌الملل و فناوری‌های نوظهور مشغول به فعالیت است.